

- 3) Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto IP ska ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) och Bruichladdich Distillery Co. Ltd i båda instanserna.
- 4) Republiken Portugal och Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 175, 17.5.2016.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 13 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen – Sverige) – Mohammad Khir Amayry mot Migrationsverket

(Mål C-60/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EU) nr 604/2013 — Fastställande av vilken medlemsstat som är ansvarig för prövningen av en ansökan om internationellt skydd som lämnats in i en av medlemsstaterna av en tredjelandsmedborgare — Artikel 28 — Förvar av en sökande av internationellt skydd inför en överföring till den ansvariga medlemsstaten — Frist för att verkställa överföringen — Längsta tiden för hållande i förvar — Beräkning — Godtagande av framställan om återtagande innan personen i fråga tagits i förvar — Avbrytande av verkställigheten av beslutet om överföring)

(2017/C 382/17)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Mohammad Khir Amayry

Motpart: Migrationsverket

Domslut

- 1) Artikel 28 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat, jämförd med artikel 6 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tolkas så,

— att den inte utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken förvaret, i fall där en sökande av internationellt skydd tas i förvar efter det att den anmodade medlemsstaten har godtagit framställan om övertagande, kan bestå i högst två månader, såvida tidsperioden för förvaret inte överstiger den tid som är nödvändig för överföringsförfarandet, bedömd med beaktande av de konkreta krav som det förfarandet ställer i varje enskilt fall, och såvida tidsperioden för förvaret, i förekommande fall, inte förlängs mer än sex veckor från dagen då överklagandet eller omprövningen inte längre har suspensiv verkan, och

— att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den som är aktuell i det nationella målet, vilken i en sådan situation tillåter att förvaret består under tre eller tolv månader under vilka överföringen kan verkställas med giltig verkan.

- 2) Artikel 28.3 i förordning nr 604/2013 ska tolkas så, att det antal dagar under vilka personen i fråga redan har hållits i förvar efter det att en medlemsstat har godtagit framställan om övertagande eller återtagande inte ska räknas av från den sexveckorsfrist som föreskrivs i den bestämmelsen och som löper från den tidpunkt då överklagandet eller omprövningen inte längre har suspensiv verkan.

- 3) Artikel 28.3 i förordning nr 604/2013 ska tolkas så, att den sexveckorsfrist som föreskrivs i den bestämmelsen och som löper från den tidpunkt då överklagandet eller omprövningen inte längre har suspensiv verkan även ska tillämpas när den berörda personen inte specifikt har begärt att verkställigheten av överföringsbeslutet ska avbrytas.

⁽¹⁾ EUT C 111, 29.3.2016.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 13 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Udine – Italien) – brottmål mot Giorgio Fidenato, Leandro Taboga, Luciano Taboga

(Mål C-111/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Jordbruk — Genetiskt modifierade livsmedel och foder — Nödåtgärder — Nationell åtgärd som syftar till att förbjuda odling av den genetiskt modifierade majssorten MON 810 — Vidmakthållande eller förnyelse av åtgärden — Förordning (EG) nr 1829/2003 — Artikel 34 — Förordning (EG) nr 178/2002 — Artiklarna 53 och 54 — Villkor för tillämpning — Försiktighetsprincipen)

(2017/C 382/18)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Udine

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Giorgio Fidenato, Leandro Taboga, Luciano Taboga

Domslut

- 1) Artikel 34 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 av den 22 september 2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder, jämförd med artikel 53 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelsslågstillfällning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet, ska tolkas så, att kommissionen inte är skyldig att besluta om nödgärder i den mening som avses i sistnämnda artikel om en medlemsstat officiellt informerar kommissionen, i enlighet med artikel 54.1 i sistnämnda förordning, om att det är nödvändigt att vidta sådana åtgärder, när det inte är uppenbart att en produkt som har godkänts genom eller i enlighet med förordning nr 1829/2003 kan innebära en allvarlig risk för människors och djurs hälsa eller miljön.
- 2) Artikel 34 i förordning nr 1829/2003, jämförd med artikel 54 i förordning nr 178/2002, ska tolkas så, att en medlemsstat, efter att officiellt ha informerat kommissionen om att det är nödvändigt att vidta nödgärder utan att kommissionen har vidtagit någon åtgärd enligt artikel 53 i förordning nr 178/2002, får vidta sådana åtgärder på nationell nivå och vidmakthålla eller förnya dem, så länge som kommissionen inte har fattat något beslut i enlighet med artikel 54.2 i sistnämnda förordning om att förlänga, ändra eller upphäva de nationella åtgärderna.
- 3) Artikel 34 i förordning nr 1829/2003, jämförd med den i artikel 7 i förordning nr 178/2002 stadgade försiktighetsprincipen, ska tolkas så, att den inte ger medlemsstaterna rätt att vidta provisoriska nödgärder i enlighet med artikel 54 i förordning nr 178/2002 med stöd av enbart denna princip, utan att de materiella villkor som föreskrivs i artikel 34 i förordning nr 1829/2003 är uppfyllda.

⁽¹⁾ EUT C 191, 30.5.2016.